

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

Poslovni broj: Kv-204/2026-4
Kov-465/2024.

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od suca Davora Vukušića, predsjednika vijeća, te sutkinja Ivane Špigel i Dunje Petrović, članica vijeća, uz sudjelovanje Dorotee Hranić, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog Darka Bradarića, zbog kaznenog djela iz članka 227. stavak 1. i 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21. - dalje KZ/11.), odlučujući o žalbi oštećenog kao tužitelja Domagoja Mikića protiv rješenja Općinskog suda u Osijeku broj Kov-465/2024-30 od 15. travnja 2026., dana 25. kolovoza 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba oštećenog kao tužitelja Domagoja Mikića, kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem Općinskog suda u Osijeku broj Kov-465/2024-30 od 15. travnja 2026. okrivljenom Darku Bradariću su, nakon odbačaja optužnice oštećenog kao tužitelja Domagoja Mikića, na temelju članka 145. stavak 2. točka 7. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj: 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. – dalje: ZKP) priznati troškovi kaznenog postupka s osnove nagrade i nužnih izdataka koji su nastali radnjama njegovog izabranog branitelja Jurice Barbarića, odvjetnika u Vinkovcima, i to u iznosu od 500,00 EUR, dok je u preostalom dijelu zahtjev okrivljenika za naknadu troškova s osnove nagrade i nužnih izdataka odbijen kao neosnovan.

2. Istim je rješenjem na temelju članka 149. stavak 3. ZKP naloženo oštećeniku kao tužitelju da okrivljeniku podmiri navedene troškove kaznenog postupka i to na način da iznos od 500,00 EUR uplati na račun izabranog branitelja okrivljenika, odvjetnika Jurice Barbarića.

3. Protiv tog rješenja žali se oštećenik kao tužitelj, putem opunomoćenika, odvjetnika Krunoslava Glokovića u Županji, i to zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 467. točka 1. ZKP, povrede kaznenog zakona iz članka 467. točka 2. ZKP, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 467. točka 3. ZKP i zbog odluke o troškovima postupka iz članka 467. točka 4. ZKP.

3.1. U žalbi je navedeno da se u konkretnom slučaju ne može analogno primijeniti odredba članka 149. stavak 3. ZKP kako je to učinio prvostupanjski sud u pobijanom rješenju, budući da ta odredba uređuje troškovnu odgovornost privatnog tužitelja i oštećenika kao tužitelja u jasno određenim procesnim situacijama, odnosno situacijama u kojima je kazneni postupak dovršen presudom kojom se okrivljenik oslobađa optužbe ili kojom se optužba odbija ili rješenjem o obustavi postupka, a što ovdje nije slučaj, već je riječ o procesnoj odluci o odbačaju optužnice prije potvrđivanja koja se ne može bez izričite zakonske osnove izjednačiti s obustavom kaznenog postupka, a što je dovelo do pogrešne primjene članka 149. stavak 3. i članka 344. stavak 2. ZKP. Nadalje je u žalbi navedeno da sud nije razmotrio okolnost da je u prekršajnom postupku donesena pravomoćna odluka kojom je utvrđeno da je predmetnim vozilom upravljao okrivljenik, a da je oštećenik kao tužitelj bio putnik u vozilu (u odnosu na ove okolnosti žalbi priložen obavezni prekršajni nalog na ime oštećenika kao tužitelja) i da se stoga odluka o troškovima u ovom postupku ne može donositi na teret oštećenika kao tužitelja.

3. Žalba nije osnovana.

4. U žalbi se uvodno navode žalbene osnove iz članka 467. točke 1., 2. i 3. ZKP, međutim kako iste nisu precizirane, a sadržajno se prigovara analognoj primjeni odredbe članka 149. stavak 3. ZKP što bi predstavljalo bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 3. ZKP, žalba oštećenika kao tužitelja je stoga razmatrana u pogledu ove žalbene osnove, a ispitujući pobijano rješenje u skladu s obvezom drugostupanjskog suda iz članka 494. stavak 4. ZKP nije uočeno da bi rješenje donijelo neovlašteno tijelo, da postoji povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP ili da bi bio povrijeđen kazneni zakon na štetu okrivljenika.

5. Suprotno stajalištu oštećenika kao tužitelja, vijeće drži da je u pobijanom rješenju odredba članka 149. stavak 3. ZKP/08. opravdano primijenjena i na konkretnu situaciju kada je doneseno pravomoćno rješenje optužnog vijeća o odbačaju optužnice oštećenika kao tužitelja. Oštećenik kao tužitelj je, naime, preuzimanjem progona, odnosno podnošenjem optužnice protiv okrivljenika nakon odbačaja njegove kaznene prijave službeno preuzeo ulogu samostalnog ovlaštenog tužitelja i postao stranka u postupku koja, osim prava koja joj pripadaju, ima i obveze, a to su i plaćanje troškova postupka kao suprotna strana kada postupak završi u korist okrivljenika. Prema tome, iako su u odredbi članka 149. stavak 3. ZKP izrijekom navedene situacije kada postupak završava presudom kojom se okrivljenik oslobađa optužbe, presudom kojom se optužba odbija ili rješenjem o obustavi postupka, vijeće smatra opravdanim ovu pravnu normu tumačiti na način da bi ista bila primjenjiva i u situacijama kada se protiv okrivljenika donese rješenje o odbačaju optužnice oštećenika kao tužitelja, jer se radi

o smislenom i logičnom tumačenju u granicama dopuštene analogije što, uostalom, proizlazi i iz sudske prakse koja ovu zakonsku odredbu dosljedno primijenjuje i na situacije kada je doneseno rješenje o odbačaju optužnice oštećenika kao tužitelja.

5.1. Prema tome, kako nije pravično da okrivljenik sam snosi trošak svoje obrane u situaciji kada je protiv njega optužba odbačena, odnosno kada je uspio u postupku, a u sličnim situacijama zakon propisuje da taj trošak snosi suprotna strana, odnosno država kada je ovlašteni tužitelj državni odvjetnik ili oštećenik kada je preuzimanem progona postao ovlašteni tužitelj, vijeće drži da je takvu pravnu prazninu dopušteno popuniti primjenom konkretne zakonske norme koja regulira slične situacije kada se radi o optužnici oštećenika kao tužitelja, a to je u ovom slučaju upravo odredba članka 149. stavak 3. ZKP koja je i primijenjena u pobijanom rješenju.

5.2. Stoga vijeće drži da nisu osnovani žalbeni navodi oštećenika kao tužitelja da bi se ovdje radilo o nepravilnoj primjeni odredbe članka 149. stavak 3. ZKP, dok su navodi o utvrđenoj prekršajnoj odgovornosti okrivljenika, a kojima se ukazuje na osnovanost optužnice, bespredmetni budući da je rješenje o odbačaju optužnice pravomoćno.

6. Slijedom navedenog, na temelju članka 494. stavak 3. točka 2. ZKP, riješeno je kao u izreci.

Osijek, 25. kolovoza 2026.

Predsjednik vijeća
Davor Vukušić

Broj zapisa: **9-3088c-21124**

Kontrolni broj: **0e64c-e6b3e-32fc3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.